

NOVA RAST

glasilo molivcev
za duhovne poklice
leto XXVII, april 2017, številka 2

MOLIMO

Vsemogočni Bog!

V prvem času tvoje Cerkve so apostoli tvojega Sina po nagibu Svetega Duha izbrali sedem mož, ki so bili na dobrem glasu, da bi jim pomagali pri vsakodnevni službi, in bi se tako oni sami mogli bolj posvečati molitvi in oznanjevanju besede.

Prosimo te, ozri se na vse diakone.

Naj bodo vzor vseh kreposti:

polni iskrene ljubezni, skrbni za bolnike in uboge, v oblasti ponižni, neomadeževano čisti in v duhovnem življenju urejeni.

Po Kristusu, našem Gospodu. Amen.

iz obrednika Posvetitve

Beseda papeža Franciška

GNANI PO DUHU ZA POSLANSTVO

(nadaljevanje iz prejšnje številke)

Vsak poslani učenec čuti v srcu ta Božji glas, ki ga vabi, naj gre med ljudi, kakor Jezus, ki je »ozdravljaj in delaj dobro vsem« (Apd 10,38). Že sem imel priložnost spomniti, kako je dejansko po krstu vsak kristjan *Krištof*, to je »tisti, ki nosi Kristusa« svojim bratom (prim. *Kateheze*, 30. januar 2016). To še posebej velja za tiste, ki so poklicani v življenje posebne posvetitve, in enako za duhovnike, ki so velikodušno odgovorili: »Tukaj sem, Gospod, pošlji mene!« S prenovljeno misijonarsko zavzetostjo so poklicani zapustiti sveta obzidja templja, da bi omogočili Božji nežnosti prekipevanje v blagor ljudi (prim. *Homilija na krizmeni maši*, 24. marec 2016). Cerkev potrebuje takšne duhovnike: zaupljive in vedre, ker so odkrili pravi zaklad, zavzete za to, da bi ga z veseljem naredili znanega vsem! (prim. Mt 13,44) Kadar govorimo o krščanskem poslanstvu, se seveda pojavljajo številna vprašanja: *Kaj pomeni biti misijonar evangelija? Kdo daje moč in pogum za oznanjevanje? Kakšna je evangeljska logika, ki navdihuje poslanstvo?* Na ta vprašanja lahko odgovorimo ob kontemplaciji treh evangeljskih prizorov: začetek Jezusovega poslanstva v shodnici v Nazaretu (prim. Lk 4,16-30), pot, ki jo prehodi Vstali ob učencih v Emavs (prim. Lk 24,13-35), in končno prilika o semenu (prim. Mk 4,26-27).

Jezus je maziljen z Duhom in poslan. Biti učenec misijonar pomeni biti aktivno udeležen pri Kristusovem poslanstvu, ki ga sam Jezus opiše v sinagogi v Nazaretu: »Duh Gospodov je nad menoj, ker me je mazilil, da prinesem blagovest ubogim. Poslal me je, da oznanim jetnikom prostost in slepim vid, da pustim zatirane na prostost, da oznanim leto, ki je ljubo Gospodu. (Lk 4,18-19). To

je tudi naše poslanstvo: da smo *maziljeni* z Duhom in da gremo svojim bratom oznanjat Besedo, ki postane za nje sredstvo odrešenja.

Vprašanja za razmislek:

1. Kaj zate pomeni, da si Jezusov učenec?
2. K čemu tebe Jezus vabi? Kaj je tvoja poklicanost in poslanstvo?
3. H komu te vodi Sveti Duh? Kdo so ubogi, ki te potrebujejo?

(se nadaljuje)

Oblike razločevanja

Poklicani in poklicane v radost ljubezni!

V letošnjih številkah se bolj posvečamo razločevanju duhov, ki nas nagibajo v razne dokončne odločitve in dejanja – ko se torej nekdo že odloči za pot priprave, a ga še čaka dokončna življenjska odločitev. Gre za tri duhovne korake: 1. prepoznavanje in ubeseditev vzgibov; 2. ugotavljanje, ali vzgib za neko dejanje res vodi k Bogu; 3. da smo usmiljeni in potrpežljivi. Vzgojitelji v semeniščih, duhovni voditelji in vzgojitelji v drugih redovnih ustanovah imajo torej izredno pomembno nalogo pomagati kandidatom za odkritje dokončne poklicanosti in moč svobodne odločitve. Hkrati pa nam vsem velja vprašanje, ali resno sodelujem z duhovnim voditeljem in spovednikom. Ga sploh imam? Mu zaupam? Ali se vsaj enkrat letno temeljito pogovorim z duhovnikom pri spovedi? Bojim se, da je kar nekaj poklicanih preslišalo klic ali ga napačno razumelo zaradi prevelikega zanašanja zgolj nase in premajhnega zaupanja v vetje Duha po duhovih voditeljih. Nam župnikom velja izziv, koliko smo po župnijah res na voljo vernikom za duhovne pogovore, ko pa nas prepogosto vidijo samo v drugih vlogah, tudi neduhovniških (graditelji, podjetniki, komentatorji političnega dogajanja, kulturniki, glasbeniki). Pred vso Cerkvijo stoji pomembno vprašanje izvirne identitete duhovnika danes.

Apostol Pavel v Prvem pismu Korinčanom piše, da smo prejeli različne milostne darove, a nekdo v večji meri enega, drugi drugega. Razločevanje duhov je torej ena od kreposti oz. karizem Svetega Duha v korist vsej Cerkvi.

Na strani 7 v poglavju NOVE EVANGELIJZACIJE boste našli bolj natančno razložene 3 oblike razločevanja: duhovno, moralno in pastoralno.

Spodbujam vas, da po svojih župnijah in gibanjih zbrano obhajate letošnji teden molitve za duhovne poklice, ki bo potekal med 30. 4. in 7. 5., ko bo nedelja Dobrega pastirja in svetovni dan molitve za duhovne poklice.

Blagoslovljene praznike želim vsem nam, poklicanim v radost velikonočne ljubezni, ki se uresničuje v mnogih poklicanostih.

Jože Povh, urednik

POKLICANOST družine in POKLICANOST v duhovni poklic - GLEDATI JEZUSA

Naslov, ki je pred nami, predstavlja dve razsežnosti človekovega življenja: družino in duhovni poklic. Drugi vatikanski koncil je v Dogmatični konstituciji o Cerkvi glede našega naslova lepo povzel, kaj naj se dogaja v družini: »V družini, tej tako rekoč domači Cerkvi, morajo biti starši svojim otrokom z besedo in z zgledom prvi oznanjevalci vere in gojiti morajo v vsakem njegov lastni poklic, posebno skrbno pa sveti poklic« (C 11). Prvi oznanjevalci vere morajo biti torej starši. Po več kot petdesetih letih od koncila stojimo danes pred nekoliko drugačno resničnostjo. Velikokrat se sliši misel, da bi potrebovali verouk za starše, in dejansko se to marsikje že dogaja. Zakaj? Različne zgodovinske situacije so nas prive-

dle do točke, da so najprej starši potrebni evangelizacije, saj bodo lahko kot takšni oznanjali vero otrokom v svoji družini. To je izziv današnjega časa za Cerkev in ta izziv potrebuje pogum ter odkrit pogled na realnost. Drugi del koncilske misli, ki smo jo navedli, pravi, da morajo starši gojiti lasten poklic otrok, posebej še sveti poklic. Starši se morajo varovati skušnjave, da bi otroke spodbujali k hoji po tisti poti, ki je sami niso uresničili. To ne bi bilo prav. Gojiti lasten poklic pomeni prepoznavati otrokove želje in sposobnosti in jih tako kot skrben, ljubeč in odgovoren sopotnik voditi k smerokazom življenja. Da bodo starši lahko v otroku posebej gojili sveti poklic, morajo imeti do njega najprej pravi odnos, čutiti morajo svojo pri-

padnost Cerkvi ter se osvoboditi sebičnosti in egoizma (saj so poznane besede: Molim že za duhovne poklice, toda za duhovnika pa naj gre sosedov fant, ne naš.). Družbo v kateri živimo, sooblikujejo družine, in napačno bi bilo, če bi mislili, da obstajajo popolni starši in popolni otroci. V eni od marčevskih številk nemškega tednika Die Zeit je papež Frančišek v intervjuju dejal, da se čuti napadenega, če ga idealizirajo, kajti idealen človek se ne moti, »jaz pa sem zmotljiv grešnik«. Kadar torej govorimo o poklicanosti, moramo imeti pred očmi dejansko okolje, ki nas obdaja.

V posinodalni apostolski spodbudi Radost ljubezni papež Frančišek v tretjem poglavju, Poklicanost družine: gledati Jezusa, spregovori o krščanski družini, ko pravi: »skrivnost krščanske družine lahko popolnoma razumemo samo v luči neskončne ljubezni nebeškega Očeta, ki se je razodel v Kristusu, on pa se je daroval do konca in živi med nami. Zato bi rad videl živega Kristusa, navzočega v mnogih zgodbah ljubezni, in tudi kličem ogenj Duha na vse družine sveta« (RL 59). Božja ljubezen je tista, ki naj se razodeva v družini. Preizkušnje, s katerimi se soočajo družine, so priložnost za rast in za sodeležanje pri Kristusovi daritvi. V raznih težkih primerih je treba upoštevati to, »kako ljudje živijo in zaradi svojega stanja trpijo« (RL 79). Da bi otroci mogli začutiti poklicanost v družinsko življenje, je potrebna prava vzgoja, »ki postaja čedalje zahtev-

nejša in težja zaradi sedanje kulturne stvarnosti in velikega vpliva družbenih občil« (RL 84). Vzgoja je dolžnost in bistvena pravica staršev. V družinah, kjer bodo stvari postavljene na svoje mesto, kjer bodo preizkušnje premagovali z molitvijo in z zaupanjem v Božjo pomoč, se v otrocih ne bo krepil le občutek za družinsko življenje, ampak se bo preko pravega prejemanja zakramentov in sodelovanja v župnijskem pastoralnem življenju lahko odstiral tudi drugi svet, poklicanost v duhovni poklic: duhovniški, redovniški, misijonarski ali pa v druge oblike posvečenega življenja. »Cerkev je poklicana, da z ustreznim pastoralnim delovanjem sodeluje pri tem, da lahko starši izpolnijo svojo vzgojno nalogo. To mora vedno delati tako, da jim pomaga ovrednotiti njihovo lastno nalogo in prepoznati, da tisti, ki so prejeli zakrament zakona, postanejo resnični vzgojni pooblaščenci, kajti ko vzgajajo svoje otroke, gradijo Cerkev in s tem sprejmejo Božjo poklicanost« (RL 85). Cerkev in družino čaka veliko dela, ki se pravzaprav nikdar ne konča. Sveti Duh naj nas razsvetljuje pri tem zahtevnem poslanstvu.

Sebastijan Valentan

Kako in kaj mi je pomagalo razločevati poklicanost za stalni diakonat?

Ko po dobrih dveh letih priprave gledam na začetek, sem prepričan, da so mi pri razločevanju poklicanosti pomagali predvsem v nadaljevanju navedeni dogodki.

Najprej vabilo domačega župnika, ki je v začetku »odletelo« mimo mojih ušes, vendar sem čez čas v njem spoznal župnikovo veliko zaupanje vame, da sem tisti, ki je v župniji kot prvi zmožen prevzeti takšno nalogo.

Potem je tukaj zagotovo največji trenutek spoznanja poklicanosti in odločitve, da stopim na pot priprave za stalni diakonat. Nekega večera, med pogovorom o diakonski službi, mi je žena zastavila naslednji vprašani: »Kaj pa, če te Bog res kliče? Mu boš rekel

ne?« To je bil zadetek v polno. Naenkrat sem vse videl v drugačni luči.

Če me Bog res kliče, se moram dati na razpolago! Kakšen kristjan sploh sem, če bi Božji klic namerno prezrl?! In sem se odločil ... skoraj. Pred končno odločitvijo sem se želel dokončno prepričati.

Tako sem ves mesec bil vsak dan navzoč pri evharistiji s prošnjo, da me Bog potrdi v moji odločitvi. Zanimivo, bolj sem v sebi razčlenjeval razloge za in proti, bolj in bolj je v meni zorela odločitev: »Tukaj sem, Gospod!«

Še nekaj je bilo izrednega pomena v spoznanju poklicanosti: leto predpriprave. To je bilo leto, ko sem dejansko začel poglobljeno razločevanje. V tistem letu sem začel na drugačen način spoznavati sebe, videl svoj odnos do Boga v popolnoma novi luči, sprejemal najbližje in vse okrog sebe s posebnim veseljem.

Moje razločevanje se na srečo nadaljuje. Ni lahko, vendar vsak dan znova spoznavam, kako ob tem rastem. Vedno manj sem poln sebe in vedno bolj poln Božje milosti.

Naj na koncu navedem še nekaj, na kar vedno znova pomislim:

Samo On ve, zakaj me je poklical v življenje. Samo On ve, zakaj mi na pot pošilja takšne ali drugačne preizkušnje. Samo On ve, zakaj moram srečati toliko dobrih in tudi manj dobrih ljudi. Samo On ve, zakaj me je izbral. Samo On ve, kako me bo vedno znova uporabil. Samo On ve, kako sem vesel, da nisem preslišal Njegovega klica!

Milan Čivre

RAZLOČEVANJE je krepost (gnomē) Svetega Duha. Bog vsakemu dá Duha razločevanja. Zato smo vsi verniki dolžni, da odgovorno in resno razločujemo (RL 303). K temu nas vabi že apostol Pavel, ko pravi: »Glede duhovnih darov, bratje, nočem, da bi bili vi v nevednosti. Različni so milostni darovi, Duh pa je isti. Enemu je po Duhu dana beseda modrosti, drugemu v skladu z istim Duhom beseda spoznanja. Drugemu prerokovanje, drugemu razločevanja duhov« (1 Kor 12,1-12). Tudi apostol Janez pravi: »Ljubi, ne zapajte vsakemu duhu, ampak duhove preizkušajte, ali so od Boga. Božjega duha spoznavate po tem: vsak duh, ki prizna, da je Jezus Kristus prišel v mesu, je od Boga; noben duh, ki Jezusa ne priznava, pa ni od Boga« (1 Jn 4,1-3). Verniki se moramo učiti trojnega razločevanja:

Duhovno razločevanje vključuje tri drže: poslušanje, spraševanje in pomoč pri oblikovanju vesti. Kadar nas nekdo vpraša za nasvet, je najbolj pomembno, da ga poslušamo. Vprašanja naj bodo kratka. Sprašujmo samo toliko, da bomo lažje svetovali. Duhovno razločevanje ima samo en cilj: pomagati človeku, ki nas prosi za nasvet, da

pride do mirne vesti. Starši so lahko zelo dobri svetovalci svojim otrokom (ko se odločajo za poklic), če jih pozorno poslušajo in jim pomagajo do prave odločitve.

Moralno razločevanje vključuje tri drže: razlaganje cerkvenega nauka, ugotavljanje človekove odgovornosti (svobode) in krivde (zrelosti) ter pogovarjanje, da bi človek sprejel nauk Cerkve (KKC 1735 in 2352). Pri moralnem razločevanju je predvsem pomembno, da stalno obnavljamo znanje o tem, kaj Cerkev uči. Mladi, ki razmišljajo o duhovnem poklicu, so pogosto ujeti v zanke strahu in negotovosti. Kadar nas prosijo za nasvet, je dobro, če vse te ovire prepoznamo in ljudem z nasveti pomagamo, da jih premagajo.

Pastoralno razločevanje vključuje tri drže: zdravljenje krhkosti, vključevanje krhkosti in premislek o cerkvenih nalogah, opravilih in službah, ki bi se lahko delile vsem vernikom ne glede na njihov položaj. Pri pastoralnem razločevanju je pomembno, da nikogar ne odslovimo. Če prepoznamo, da nekdo ni poklican v duhovništvo, mu pomagajmo, da bo v Cerkvi našel naloge, ki jih bo lahko z veseljem opravljal.

MOLITVENI NAMEN

Izprosimo pravo modrost in luč Svetega Duha vzgojiteljem v bogoslovju in redovnih skupnostih, da bi v srcih mladih znali prebuditi lakoto in žejo po Bogu ter jih primerno vzgojiti za predano službo Bogu in ljudem.

ROMANJE K MARIJI POMAGAJ NA BREZJE

Vsako tretjo nedeljo v mesecu popoldne posamezne dekanije romajo na Brezje in molijo za duhovne poklice. Zberejo se ob 15.00 za molitveno uro pred Najsvetejšim, ob 16.00 pa somašujejo dekanijski duhovniki.

Razpored romanj: V aprilu zaradi velike noči molitveni dan odpade.

21. 5. Kranj   18. 6. Tržič

Vabljeni ste tudi molivci za duhovne poklice iz drugih dekanij oz. župnij.

MOLITVENA URA in SVETA MAŠA

za nove duhovne poklice, njihovo svetost in stanovitnost

ŠKOFIJA CELJE

vsako tretjo nedeljo v mesecu v Marijini cerkvi v Celju:

- ob 15.00 molitvena ura pred izpostavljenim Najsvetejšim
- ob 16.00 sveta maša.

Srečanje pripravljajo dekanije celjske škofije oz. MZDP škofije Celje.

NADŠKOFIJA MARIBOR

vsako tretjo sredo v mesecu v mariborski stolnici na Slomškovem grobu: 19. 4., 17. 5., 21. 6.

- od 8.30 do 10.30 molitev pred izpostavljenim Najsvetejšim:
rožni venec in molitvena ura,
- ob 10.30 sveta maša za duhovne poklice.

Pričakujemo vas!

**24-URNA MOLITEV ZA NOVOMAŠNIKE
IN NOVE DUHOVNE POKLICE**

v mariborski stolnici

začetek 23. junija s sveto mašo ob 18.30,

zaključek 24. junija s sveto mašo ob 18.30.

Lepo vabljeni!

**PROSTOVOLJNE DAROVE
ZA NOVO RAST**

lahko nakažete na

Nadškofijski ordinariat,

Slomškov trg 19, 2000 Maribor

TRR 2410 0901 0078 167.

Izdal: Center za duhovne poklice mariborske nadškofije (CDP), Slomškov trg 19, 2000 Maribor, <http://cdp.nadskofija-maribor.si>; cdp@nadskofija-maribor.si; tel.: 059/080 310;

Uredniški odbor: mariborska nadškofija (Stanislav Slatinek, s. Štefka Klemen, OSU),

ljubljska nadškofija (Jure Ferlež), celjska škofija (Tadej Linasi), kopraska škofija (Ervin Mozetič),

murskosoboška škofija (Boris Tibaut), novomeška škofija (s. Mirjam Černigoj, ŠS). Odgovarja: Jože Povh.

Založilo: Ognjišče d.o.o., prelom in priprava za tisk: Andrej Šauperl, naklada 7100 izvodov